

ИЗ САВРЕМЕНЕ ТУНИСКЕ ПОЕЗИЈЕ

Мунсиф ел-Мазганиј

РАСТВОРАЊЕ

Човек који дими
У кафани
Тражи кафу ...
Улази
жена у хаљини боје кафе
И шећерних усана
Тражи кафу
(Ова околност збуњује келнера:
Доноси два филцана са шећером)
жена ставља шећер у филцан и меша
Пропиње се
У човека жудња
Заборавља на шећер
Тек памти
Да се растворио
У дражесној жени

ЗЕМЉА ОГРАНИЧЕНИХ СНОВА

1

Када сам напунио
Девет месеци
Досадило ми пливање
У мајчином базену

2

Када сам изашао
Без повратка
И оњушио ваздух земље
И заплакао по први пут
Пресекоше ми пупчану вршцу
Па сам зажелио
Да лазим слободно

3

Када пропузах
Да ходам
Пожелех

4

Када проходах
Хтедох
Утрку са ветром

И чезнух крила да имам
Па завидех птицама
Кад сам био мали
Сањах
Да порастем

5

(Брада се зазелене а очи црвене
Кад опазих бесни чемер да опседа свет)

6

Када опазих бесни чемер
Да опседа свет
Намерих чврсто
Да променим свет

7
Кад изађох
Из затвора
(Оптужен за рушење света)
Носио сам наочари
И премишљао ...
Да променим себе

8
Када уђох у златну крлетку
Изменила ме
Моја жена
А деца сад премишљаше
Да промене свет
(Искрено
Уплашен за њих
Истукох их мотком
И запретих
Да ћу променити њихову мајку)

9
Међутим деца
Дадше савет
Да променим наочари
Ил ће кућу да ми сруше

Ас-Сагир Авлаг Ахмед

ЗЕМЉА

Кружи око нас ...
О Земљо
О малена колевко Алаха
О Мајушна
Кружи
Скидаћемо звезде
И точити облаке у бардаке
Наше мале бардаке
Кружи око нас

Нашег неба
Наших планина
Наших поља
Наших мора
Наших светлих гробова малих и великих

Халид ан-Наџар

НЕБЕСА

Вратиће се облак у цветњак јасмина
А мелек¹ на моја набеса
Са пешчаним сатом

ЦВЕТ

О цвете црвеног нара
Зашто си тако заборављен на друму

ПОРЕДАК

Нек се отвори цвет ћутње
И злато тренутка
И поредак ствари

РЕЧИ

Ајој ветре јесењи...
Нисам спио
Од када долете птица да моли
За речи што расту у срцу попут ковиља

¹ Мелек – анђео (арајски, њрим. њрев.)

БЕСПУТИЦА

Настављам
Ка утихнулом архипелагу
Од понедељка до суботе
Север је без звезде
А југ без детелине

КАСИДА²

Звезда ми осенила постељу
Ох петле са потока, стубе пешчани
Свеска моја испуњена записима
А сиво голупче
чува у срцу мом
Врелине дамаскенске

СЈАЈ МАНА

Нема кликтања певца у тмини
Нема сјаја у мојим манама
Попут камена с југа
Мучим
Ван времена

Мухамад ел-Газиј

АДАМ

А шта да се није омамио на оно дрво?
И да није убрао његове плодове?
И шта да није згрешио?
Да ли бисмо баштинили данас земљу?
Да ли бисмо пламтели ко сев у тами?
Да ли бисмо прелазили попут бивола из забрана у забран
И настављали попут дивокозе с литице на литицу?

² *Касида – њесма (арајски, њрим. њрев.)*

И зато кажимо:
Слава грешницима
Који поравнаше пукотине земље
И потомству одобрише грехе

МУНСИФ ЕЛ-МАЗГАНИЈ, рођен 1954. у Сфаксу. Води издавачку кућу. Познатија дела: *Гроздови празне среће, Зрна, Продавац хлеба.*

АС-САГИР АВЛАД АХМЕД рођен 1955. у Сиди бу Саиду. Основао издавачку кућу у којој је дуги низ година био уредник. Познатије збирке: *Немам проблем, Јуџ воде, Савейи, Песма шесторо дана.*

ХАЛИД АН-НАЦАР, рођен је у Тунису 1949. Бави се писањем и превођењем. Дело: *Касиде иззубљеног анђела.*

МУХАМАД ЕЛ-ГАЗИЈ рођен 1949. у Керуану. Професор универзитета. Познатија дела: *Зайиси мора ... Зайиси уља, Колико само много дајем, а мало узимам, Појуи ноћи осветљен сам својим звездама.*

Песме и биографије писаца преведени су из суплемента сиријског листа *Тишрин* (Дамаск, 3. октобар 2007, бр. 110) под називом *Анџолозија арајске поезије последње четвртине XX века – Петна књига: Тунис и Либија.*

Превео с арајског и белешку сачинио МИРОСЛАВ Б. МИТРОВИЋ